

12.1.2012. године

Библиотека је приредила занимљиво казивање Миће Јелића Грновића и Смиљке Јовановић еротске поезије у кафеу „Лукс“ у Владимирцима

Децембар у Владимирцима. Мусав и без снега. Гаси се дванаести дан месеца. Испије се покоја за мртве и живе Нове године. За стару и за нову. Кафе „Лукс“ окупан неоном у првој тами дана. Пусте улице. А када отвориш врата кафеа иза врата чучи други универзум.

Дочека те експлозивно вече. У ваздуху дим цигарета и еротика. Ишчекивање као тајни састојак љубавног напитка. Музика. Блауз, џез, развучени ритам македонског мотива. Број гостију расте. Десет, двадесет, тридесет... Пећинска промаја постаје врућ пасатни ветар. Мали плакат који најављује вече еротске поезије, залепљен за замагљено стакло помало попушта боју ласерског штампача. Одлази у историју као заслужни победници у необјављеним ратовима. Библиотека је прекорачила своје границе. „Лукс“ је добио душу. Вече, ко флашу шампањца, отвара књижничар Драгана Марковић. Идеја је њена. Страх од преласка моста- свих из Библиотеке који су ту. Вече тече. Остарели лав, песник Мићо Јелић Грновић, још увек чврстим гласом, прелистава пределе светске еротике у сећању које изазива смешак. Љубавни уздаси испод палми арабијских оаза. Жене бадемастих очију као извори у обећаној земљи. Горак мирис бадема и Песма над песмама. Глас поетесе Смиљке Јовановић згушњава атмосферу док не постане густа као пена њених сапуна препуних мириса биља које слуги слатко путовање. Лепо вече. И за слушање и за гледање. Мића Гашић, секретар библиотеке пева. Понело га. Као све у чијим су очима гореле свеће као у чаробним чирацима. Онако. Тек тако. Тек толико. Од Библиотеке с`љубављу.

{loadposition inarticle-vece-erotske-poezije}